

Grootste devaluatie Chinese munt sinds 1994

De Volksbank van China staat voor twee uitdagingen, de Chinese economie moet worden gestimuleerd en de renminbi moet beter verhandelbaar worden. Dit laatste met oog op de wens om de munt door het IMF erkend te laten worden als vijfde internationale reservevaluta.

Op dit moment maken de dollar, de euro, de yen en het pond deel uit van een mandje munten die de basis vormen van het IMF systeem van "Special Drawing Rights" oftewel SDR's. In september zal het IMF beslissen of ze de renminbi (yuan) gaat opnemen in het mandje.

De oplossing voor de problemen bleek o.a. een devaluatie van 1,9% ten opzichte van de Amerikaanse dollar te zijn. Maar er is meer veranderd. In de loop der jaren heeft de centrale bank een steeds grotere bandbreedte toegestaan waarbinnen de waarde van de renminbi mocht bewegen. Inmiddels is dat 2% naar boven of naar beneden. De centrale bank bepaalde iedere ochtend het punt vanwaar de munt 2% mocht fluctueren. Nu is het referentiepunt de slotkoers van de afgelopen dag geworden. Niet langer bepaalt de centrale bank dus het referentiepunt, maar de markt.

China kampt met deflatie. Zo daalden de producentenprijzen in de maand juli met maar liefst 5,4% over de afgelopen 12 maanden. In juni was dit 4,8%. Het was de 41ste achtereenvolgende maand dat deze prijzen daalden. Door een devaluatie kan China proberen een beetje van haar deflatie te exporteren. De importgoederen worden duurder omdat die munten – althans de dollar – met 1,9% in koers zijn stegen. Dit betekent een beetje inflatoire krachten in China. Aan de andere kant betekent dat voor ons dat producten uit China 2% goedkoper zijn geworden en dus kunnen sommige prijzen dalen en betekent dit een beetje deflatoire krachten bij ons en de VS.

Het zijn ook de almaar dalende grondstofprijzen die de Chinezen parten spelen. Volgens de Wereldbank zullen de energieprijzen dit jaar gemiddeld 39% onder het niveau van vorig jaar liggen. Metaalprijzen zullen gemiddeld 16% lager zijn en ijzererts maar liefst 43%. Los van de deflatie betekenen deze dalende prijzen weinig of geen investeringen en daardoor uitgestelde consumptie. Kortom een vicieuze cirkel.

In juli daalde de Chinese importen met 8,6%, terwijl de exporten met 8,9% krompen. Een lagere koers kan de Chinese export stimuleren hetgeen goed is voor de Chinese economie.

Het langzaam vrijgeven van de valutahandel herbergt ook risico's. Zo zouden Chinese spaarders in de toekomst hun geld in het buitenland kunnen en willen wegzetten. De Chinese bedrijven hebben volgens Bloomberg voor bijna \$ 530 miljard aan leningen en obligaties in buitenlandse valuta zoals dollars en euro's uitstaan. Een dalende renminbikoers betekent dat deze schulden zwaarder gaan wegen. Nu de munt 1,9% in koers is gedaald, betekent dit dat bovengenoemde schulden \$ 10 miljard dollar groter zijn geworden in renminbi's uitgedrukt.

Verder koersdalingen kunnen niet worden uitgesloten.